

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2015 și a sentinței Judecătoriei Bălți din 12 mai 2014, în cauza penală privindu-l pe

Cozma Andrei Eugeniu, născut la 26 ianuarie 1973, originar și domiciliat mun. Bălți str. Goncearov 32

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.05.2012 - 12.05.2014

2. instanța de apel: 06.06.2014 - 22.10.2014

24.04.2015-02.10.2015

3. instanța de recurs: 15.01.2015-17.03.2015

04.12.2015 - 23.02.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 12 mai 2014, Cozma Andrei Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 34 alin. (2) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 5 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat din contul lui Cozma A. în beneficiul părților vătămate: Maliuta V. suma de 200 euro, ce constituia la acel moment suma de 3.356 lei, Levșina Z. suma de 4.000 euro, ce constituia la acel moment suma de 59.570 lei, Egorova Z. suma de 6.750 euro, ce constituia la acel moment suma de 103.247 lei.

2. Potrivit sentinței menționate, s-a stabilit că Cozma A. acționând cu intenție și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în luna februarie 2010, aflându-se în fața unui bloc de locuit amplasat pe str. Bulgară, mun. Bălți, în două etape, sub pretextul perfectării acordării de ajutor în perfecționarea pașaportului de cetățean al României și urgentarea redobândirii cetățeniei române de către Movilă D.,

prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilegal de la ultimul bani în sumă de 500 euro, echivalentul a 8.000 lei, cauzându-i astfel lui Movila D. prejudiciu material în proporții considerabile.

La fel, acționând cu intenție și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în luna februarie 2010, aflându-se în fața unui bloc de locuit amplasat pe str. Bulgară mun. Bălți, sub pretextul acordării de ajutor în perfecționarea pașaportului de cetățean al României și urgentarea redobândirii cetățeniei române de către Oală A., prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilegal de la ultimul bani în sumă de 500 euro, echivalentul a 8.000 lei.

Ulterior, continuându-și activitatea sa criminală sub pretextul acordării de ajutor în procurarea unui apartament cu o odaie în mun. Bălți prin înșelăciune și abuz de încredere a mai dobândit de la Oală A. bani în sumă de 1.000 euro, echivalentul a 15.300 lei, cauzându-i astfel lui Oală A. prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 23.300 lei.

Tot el, acționând cu intenție și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada lunilor mai-noiembrie 2009, aflându-se în preajma unui magazin alimentar amplasat pe str. Bulgară, mun. Bălți, sub pretextul acordării de ajutor în soluționarea unor cereri care se examinau în instanțele de judecată unde Jalbă G. era parte în proces, prin înșelăciune și abuz de încredere, în câteva etape, a dobândit ilegal de la ultima bani în sumă de 500 euro, echivalentul a 8.000 lei, cauzându-i astfel lui Jalbă G. prejudiciu material în proporții considerabile.

De asemenea, acționând cu intenție și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada lunilor aprilie-august 2011, sub pretextul acordării de ajutor în perfecționarea pașaportului de cetățean al României și urgentarea redobândirii cetățeniei române de către Maliuta V. și soțul acesteia, Maliuta N., în mai multe etape, pe teritoriul mun. Bălți și r-lui Glodeni, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilegal de la ultima bani în sumă de 1.000 euro, echivalentul a 16.779 lei și bani în sumă de 1.000 lei, cauzându-i astfel lui Maliuta V. prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 17.779 lei.

Pe parcursul lunii iunie 2012, Cozma A. aflându-se pe teritoriul mun. Bălți, acționând cu intenție pentru dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, cunoscând procedura obișnuită de perfectare, depunere și primire atât a permisului de ședere în Federația Rusă, în cadrul programei de migrare în Federația Rusă și cu ulterioara dobândire a cetățeniei Federației Ruse, cât și procedura obișnuită de perfectare, depunere și redobândire a cetățeniei Române, prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de faptul că Ciornîi R. are încredere în el, l-a dus pe ultimul în eroare precum că îl poate ajuta să-și perfecteze acte pentru sine și membrii familiei sale, pentru primirea în Federația Rusă, regiunea Lipețk, a permisului temporar de ședere, cu ulterioara dobândire a cetățeniei Federației Ruse, asigurându-l că pentru aceasta nu va fi necesară plecarea lui Ciornîi R. și a membrilor familiei sale în or. Lipețk, Federația Rusă, iar permisul de ședere îl vor primi până în primăvara anului 2013. Totodată, asigurându-l pe Ciornîi R. că îi poate perfecta actele și pentru redobândirea cetățeniei Române, pentru sine și membrii familiei sale, cu primirea pașapoartelor, într-un timp scurt, până la sfârșitul lunii decembrie 2012, diferit timpului prevăzut de

procedura obișnuită, ca urmare în trei rate, în perioada lunii iunie 2012, aflându-se pe str. Ștefan cel Mare, în preajma sediului Inspectoratului Fiscal Bălți, a dobândit ilegal de la Ciornîi R. suma de 1.600 euro, iar ulterior tot în una din zilele lunii iunie 2012, aflându-se pe str. Decebal în preajma biroului notarial Plăcintă S., ilegal a dobândit de la Ciornîi R., bani în sumă de 900 euro.

Continuându-și acțiunile ilegale, în una din zilele lunii iunie 2012, pe str. T. Vladimirescu, în preajma casei nr. 65, ilegal a mai dobândit de la Ciornîi R., bani în sumă de 1.500 euro, astfel cauzându-i părții vătămate, prejudiciu material în proporții mari, în sumă totală de 4.000 euro, echivalentul a 59.570 lei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale ilegale, în perioada de timp a lunilor iunie - septembrie 2012, aflându-se pe teritoriul mun. Bălți, acționând cu intenție spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, cunoscând procedura obișnuită de perfectare, depunere și primire atât a permisului de ședere în Federația Rusă, în cadrul programei de migrare în Federația Rusă, cu ulterioara dobândire a cetățeniei Federației Ruse și de primire a permisului de conducere de tip rusesc, cât și procedura obișnuită de perfectare, depunere și redobândire a cetățeniei Române, prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de faptul că Egorov V. are încredere în el, l-a dus pe ultimul în eroare precum că îl poate ajuta să-și perfecteze actele pentru redobândirea cetățeniei Române, pentru sine și membrii familiei sale, pentru primirea în Federația Rusă, regiunea Lipețk a permisului temporar de ședere, cu ulterioara dobândire a cetățeniei Federației Ruse și primirea permisului de conducere de tip rusesc pe numele lui Egorov V., asigurându-l că pentru aceasta nu va fi necesară plecarea acestuia și a membrilor familiei lui în or. Lipețk, Federația Rusă și că permisul de ședere îl vor primi până în primăvara anului 2013.

Ca urmare, în patru rate în una din zilele lunii iunie 2012, aflându-se pe str. Cicicalo, în preajma restaurantului „Vstrecea” a dobândit ilegal de la Egorov V. suma de 2.000 euro, iar ulterior în una din zilele lunii iunie 2012, aflându-se pe str. Malinovski, în apropierea restaurantului „Aurica”, ilegal a dobândit de la Egorov V. bani în sumă de 3.000 euro, după ce în una din zilele lunii septembrie 2012, pe str. Decebal, lângă Spitalul Feroviar, ilegal a dobândit de la Egorov V., bani în sumă de 1.500 euro, sub pretextul înlăturării obstacolelor care au apărut ca urmare a faptului că Egorov V., la acel moment deținea deja permis de lucru în or. Moscova, Federația Rusă, fapt care putea împiedica primirea permisului de ședere în regiunea Lipețk, Federația Rusă, după ce continuându-și acțiunile ilegale, în una din zilele lunii septembrie 2012, pe str. Cicicalo, în apropierea restaurantului „Vstrecea”, ilegal a mai dobândit de la Egorov V., bani în sumă de 250 euro, pentru perfectarea permisului de conducere de tip rusesc pe numele lui, astfel cauzându-i părții vătămate Egorova Z. daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 6.750 euro, echivalentul a 103.247 lei.

În perioada mai 2009 - septembrie 2012, Cozma A. a dobândit bunurile altor persoane în sumă totală de 219.896 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Cozma A. a fost calificată *de drept* în baza art. 190 alin. (4) Cod penal și anume –*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și*

abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari, precum și în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de judecată a considerat că prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, absorb prevederile art. 190 alin. (4) Cod penal, reținând fapta comisă de Cozma A. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către:

3.1 Inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului a invocat că, între el și părțile vătămate sunt relații de ordin civil și el a acționat legal, urmărind scop licit, fiind împuternicit în baza înțelegerilor verbale dintre ei, iar potrivit Protocolului nr. 4 al CEDO, se interzice privarea de libertate pentru datorii și nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală. A mai menționat că, quantumul acțiunilor civile a fost calculat greșit, nefiind incluse toate cheltuielile suportate.

3.2 La data de 25 septembrie 2014, inculpatul a declarat apel suplimentar, în care a invocat că cauza a fost judecată de către un judecător, care nu era competent să examineze prezenta cauză penală, deoarece nu a fost desemnat prin intermediul programului electronic de gestionare a dosarelor, ci a fost transmis prin încheierea președintelui instanței de judecată din 20.05.2013, pentru examinare judecătorului Cucerescu A.

3.3 Avocatul Cebanu Veaceslav, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile și menținută sentința.

5. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

5.1 Partea vătămată, Ciornîi Roman, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că a fost lipsit de dreptul de a participa la judecarea cauzei penale în care el are calitate de parte vătămată, prin faptul că a fost citat pentru data de 22.10.2014 pentru orele 11.00, iar după ce s-a prezentat a fost informat că ședința de judecată deja s-a finisat.

5.2 Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului fost a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că instanțele de fond nu au apreciat just probele în cauză care sunt suficiente, directe, utile și care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă nevinovăția lui Cozma A. în cele imputate.

În viziunea recurentului, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, din motiv că la materialele cauzei există recipise întocmite între inculpat și părțile vătămate, care reprezintă un acord benevol, situație ce impune prezența unei relații civile contractuale, negociate și acceptate de părți.

Învederând pct. 15 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, recurentul consideră că, potrivit materialelor cauzei nu este dovedit faptul că Cozma A. la data primirii sumelor bănești avea intenția să însușească aceste sume fără a-și îndeplini obligațiile asumate, mai mult că toate acțiunile sale au fost îndreptate spre a realiza angajamentul asumat în urma înțelegerii cu părțile vătămate, din care motiv nu pot fi calificate acțiunile inculpatului ca escrocherie, în cazul în care persoana care și-a asumat careva obligațiuni în fața altei persoane, le-a executat parțial și a întreprins acțiuni concrete în acest sens.

De asemenea, a indicat că inculpatul a început să se ocupe de perfectarea actelor, adică părților vătămate le-au fost traduse aceste acte, deci cu certitudine se dovedește faptul că inculpatul nu a avut intenția de a dobândi bunurile altor persoane.

5.3 Președintele Centrului Național Independent pentru Investigații și Apărarea Drepturilor Omului în R. Moldova, Ciorap Nina în numele inculpatului, precum și inculpatul Cozma A., în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, prin care au solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, deoarece prima instanță, în persoana judecătorului Cucerescu A., nu a fost compusă potrivit legii, iar instanța de apel neîntemeiat a respins acest argument invocat în cererea de apel.

În acest sens, recurenții au invocat că, judecătorul Cucerescu A. contrar prevederilor art. 344 Cod de procedură penală (în vigoare din luna iulie 2012), nu a fost ales în luna mai 2013 pentru examinarea acestei cauze potrivit programului informațional automatizat de gestionare a dosarelor, iar odată ce în luna mai 2013, judecătorul Cerbu A. s-a abținut de la examinarea prezentei cauze penale, rezultă că repartizarea cauzei în continuare, trebuia să fie efectuată potrivit programului informațional automatizat de gestionare a dosarelor.

Mai mult, în opinia recurenților, judecătorul Cucerescu A., de asemenea cu încălcarea prevederilor art. 344 Cod de procedură penală (în vigoare la acel moment) a fost investit doar pentru examinarea cererii de abținere a judecătorului Cerbu A. din luna mai 2013, dar nu pentru examinarea cauzei penale în privința lui Cozma A.

Totodată, recurenții au invocat, că în acțiunile inculpatului lipsesc două elemente componente de infracțiune și anume latura subiectivă - lipsa intenției inculpatului și latura obiectivă - lipsa urmărilor prejudiciabile ale faptelor inculpatului, în context că părțile vătămate nu au pretenții față de inculpat, deoarece inculpatul a recunoscut sumele de bani ca datorii civile și le-a restituit parțial.

Astfel, în speță sunt prezente relațiile civile dintre inculpat și părțile vătămate, iar instanța de apel într-un mod neclar și imprecis a concluzionat, că faptul restituirii sumelor de bani părților vătămate este făcut de inculpat cu scopul de a îndrepta instanța în direcția unor relații civile, situație care contravine exigențelor art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil.

Subsidiar, recurenții au mai indicat că, judecătorii Colegiului penal al Curții de Apel Bălți și anume Gh. Scutelnic, S. Melnic și I. Talpă, prin prisma art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, se aflau în circumstanța de incompatibilitate la judecarea prezentei cauze penale în ordine de apel, deoarece inculpatul se afla în relații de

concubinaj cu judecătorul Curții de Apel Bălți, Chircu N., iar acest judecător anterior a activat în cadrul Judecătoriei Bălți și cu care la moment inculpatul se află în relații ostile și tensionate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 martie 2015 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2014 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. În motivarea hotărârii sale instanța de recurs rezultând din materialele cauzei a conchis că instanța de apel a citat partea vătămată Ciornîi R. doar de două ori și contrar prevederilor art. 362 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a soluționat chestiunea judecării cauzei în lipsa părții vătămate.

Instanța de recurs a menționat, că potrivit materialelor cauzei ultima citație a părților la proces a fost întocmită la 04.09.2014, nr. 18090 conform căreia părțile se înștiințau despre judecarea cauzei, ce urma să aibă loc la data de 24.09.2014, ulterior judecarea cauzei a fost amânată pentru data de 08.10.2014, pentru care nu a fost întocmită citație. Ulterior, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 08.10.2014, instanța de apel dispunând întrerupere pe cauză până la 22.10.2014 ora 11.00, a deschis ședința la data enunțată la ora 10.33.

Astfel, circumstanțele menționate care se referă la citarea legală a părților, deschiderea ședinței la data și ora fixată, au făcut imposibilă participarea părții vătămate Ciornîi R. la judecarea apelurilor declarate, pronunțarea asupra acestor apeluri și adresarea întrebărilor participanților la proces.

Prin urmare, instanța de recurs a concluzionat că la judecarea cauzei instanța de apel nu a asigurat contradictorialitatea procesului penal, nu a audiat partea vătămată Ciornîi R., formulând concluzia de menținere a condamnării inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în mod exclusiv pe explicațiile procurorului, avocatului Rusnac A. și inculpatului făcute pe marginea apelurilor înaintate, încălcând prevederile art. 314 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, încălcările normelor de drept enunțate, comise de instanța de apel, au afectat vădit dreptul părții vătămate Ciornîi R. inclusiv și al inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6§1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Circumstanțele expuse au dus la concluzia că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a părții vătămate Ciornîi R.

8. La fel, prin sentința Judecătoriei Bălți din 09 februarie 2015, Cozma A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 2 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și cea a Judecătoriei Bălți din 12 mai 2014, i-a fost aplicată pedeapsă definitivă 10 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 5 ani.

9. Potrivit acestei sentințe, s-a constatat că Cozma A. într-o zi nestabilită a lunii noiembrie 2011, aflându-se pe str. Bulgară mun. Bălți, lângă casa nr. 81, urmărind scopul sustragerii ilegale a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a-l ajuta pe Guleac A. să primească cetățenia României și examinarea cât mai rapidă de către autoritățile României a cererii corespunzătoare a lui Guleac A., precum și micșorarea termenului de primire a cetățeniei maximum până la 6 luni, a primit de la ultimul bani în sumă de 1.200 euro, din care a însușit banii în sumă de 1.050 euro, ce conform cursului valutar BNM constituia 16.800 lei, cauzându-i astfel prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Cozma A. a fost calificată *de drept* în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și anume –*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

10. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Gligor V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Cozma A. În motivarea apelului său a invocat că instanța de judecată a admis o eroare gravă de fapt și a stabilit eronat fapta prin neluarea în considerare a probelor și prin denaturarea conținutului acestora. A mai menționat, că prima instanță vădit a neglijat cerințele legale privitor la egalitatea armelor în procesul penal, verificarea probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, iar emiterea unei sentințe de condamnare în cauza dată este o soluție ilegală.

11. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015 a fost admisă cererea avocatului Gligor Vadim în numele inculpatului și transmisă cauza penală privind învinuirea lui Cozma A. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal pentru conexare cu cauza penală privind învinuirea ultimului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, pentru examinarea lor într-o procedură comună.

12. Totodată, prin altă încheiere a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din aceiași dată menționată mai sus, au fost conexe cauzele penale privind învinuirea lui Cozma A. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal într-o singură procedură.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2015 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținute sentințele adoptate la caz.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a apreciat sentințele adoptate ca fiind legale și întemeiate, fiind date de către prima instanță aprecieri corecte probelor și circumstanțelor cauzei și în mod legal a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Instanța de apel, cercetând probele a conchis, că prima instanță a reținut ca dovedită fapta inculpatului atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță coincide formei intenției directe, astfel fiind încadrate corect faptele în infracțiunea de escrocherie prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar afirmațiile inculpatului și apărătorului acestuia au fost considerate ca fiind neprobate și declarative.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că inculpatul a acționat cu intenția de a înșela părțile vătămate și a însușit mijloacele bănești, deoarece nu și-a onorat obligațiunile asumate și ulterior se eschiva de la restituirea banilor, invocând diferite pretexte.

Argumentele apelantului privind lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie, dar existența unor relații civile între el și părțile vătămate, instanța de apel le-a respins, deoarece din probele acumulate de organul urmărire penală și administrate în prima instanță se confirmă cu certitudine intenția inculpatului de a deposeda părțile vătămate de mijloacele financiare prin abuz de încredere.

La fel, au fost respinse și argumentele inculpatului privind restituirea mijloacelor financiare, deoarece aceste acțiuni au fost întreprinse după adresarea persoanelor la organele de drept, fapt care încă odată denotă intenția dobândirii mijloacelor financiare, iar restituirea a avut loc cu scop de a evita răspunderea pentru faptele comise și achitând sume mai mici în schimbul refuzului de a achita sumele mai mari, pentru a îndrepta instanța în direcția unor relații civile după cum este menționat și în apel.

În opinia instanței de apel, elementele infracțiunii sunt confirmate prin declarațiile părților vătămate Movilă D., Oală A., Jalbă G., Maliut V., Ciornîi R., Egorova Z., Guleac A., martorilor Egorov V., Guazer V., Ciornaia G., Țurcan P., Fedorencu O., Romanciuc G., Levșina Z., Oală G. și Tonu A., precum și prin probele scrise menționate în sentințele adoptate cum ar fi: plângerea lui Maliuta V., proces-verbal de ridicare din 03.03.2012, recipisa și informația Consulatului General al României; plângerea lui Țurcan M. și cererea acestuia, recipisa; plângerea lui Jalbă G., copiile înscrisurilor din cauza civilă, recipisa; plângerea lui Movilă D. și Oală A.; procesul-verbal de percheziție din 28.02.2012, procesul-verbal de ridicare 27.03.2012, raportul de constatare tehnico-științific și recipisele; denunțul lui Ciornîi R., plângerea lui Egorova Z. și procesele-verbale de ridicare; plângerea părții vătămate Guleac A.; procesul-verbal de ridicare din 13.05.2014 a petiției și răspunsului privind redobândirea cetățeniei române; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate de către inculpat referitor la faptul că cauza a fost judecată de către un judecător care nu era competent să examineze prezenta cauză penală, deoarece nu a fost determinat prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor. La acest capitol instanța de apel a menționat, că potrivit materialelor cauzei penale, se constată înregistrarea cauzei în prima instanță la data de 04.05.2012. La momentul înregistrării cauzei penale în instanța de judecată repartizarea cauzelor se efectua în conformitate cu prevederile art. 344 Cod de procedură penală, în baza unei încheierii a președintelui instanței. Din materialele cauzei s-a stabilit că repartizarea cauzei spre examinare judecătorului Cerbu A., a fost în baza încheierii din 04.05.2012.

Repartizarea cauzei penale prin intermediul programului informațional automatizat de gestionare a dosarelor a fost impusă în urma modificărilor în legislație în luna iulie 2012, când au fost modificate prevederile art. 344 Cod de procedură penală, care sunt aplicabile după data de 27.07.2012 și nu pot fi aplicabile cauzei date.

Pe parcursul examinării cauzei penale judecătorul Cerbu A. a fost suspendat din funcție conform hotărârii CSM nr. 666/23 din 23.10.2012 și cauza a fost transmisă în baza încheierii președintelui instanței, judecătorului Cucerescu A.

Reieșind din circumstanțele date instanța de apel a conchis, că cauza penală corect a fost transmisă în procedura judecătorului, Cucerescu A., prin încheierea președintelui instanței, deoarece cauza dată inițial în urma unei norme procesual penale, nu a fost inclusă în programul informațional automatizat de gestionare a dosarelor. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, este prevăzut drept temei de rejudecare de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată pentru încălcarea prevederilor art. 33 Cod de procedură penală, însă atât în apelul depus, cât și în cadrul examinării cauzei n-au fost stabilite temeiuri privind incompatibilitatea judecătorului din prima instanță, iar ce ține de faptul repartizării cauzei în baza unei încheieri a președintelui instanței, instanța de apel a considerat că acest motiv nu poate fi reținut drept incompatibilitate a judecătorului care judecă cauza.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță la capitolul individualizării pedepsei, a dat deplină eficiență prevederilor art. 75 Cod penal și corect a conchis că scopurile prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal, vor fi atinse prin stabilirea pedepsei cu închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere, reieșind din faptul că au fost comise infracțiuni grave, din motiv cupidant, de către o persoană cu antecedent penal nestins și în lipsa circumstanțelor ce ar atenua sau agrava răspunderea penală, la stabilirea pedepsei fiind corect reținute de prima instanță prevederile art. 34 alin. (2) Cod penal, cât și prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal.

La fel, au fost considerate juste și considerentele în partea încasării de către prima instanță în beneficiul părților vătămate din contul reclamantului, a prejudiciilor cauzate în rezultatul acțiunilor criminale ale ultimului.

15. Hotărârile judecătorești sânt atacate cu recurs ordinar declarat de către avocatul Gligor V. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În susținerea poziției sale, recurentul invocă că:

- la examinarea apelurilor declarate instanța de apel a admis erori de drept și prin urmare hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar la judecarea cauzei în fond au fost ignorate prevederile art. 30, 31, 33 Cod de procedură penală;

- prezenta cauză penală a fost repartizată pentru judecare judecătorului Cerbu A., în baza încheierii din 04.05.2012. Ulterior, acest judecător a depus declarație de abținere, ce a fost transmisă pentru soluționare, în baza încheierii președintelui Judecătoriei Bălți, judecătorului Cucerescu A., care a dispus admiterea declarației de abținere a judecătorului Cerbu A., iar cauza a fost remisă pentru a fi repartizată altui judecător. Însă, președintele Judecătoriei Bălți prin încheierea sa din 20.05.2013, contrar prevederilor art. 344 Cod de procedură penală, nu a dispus repartizarea cauzei în mod aleatoriu prin intermediul programului informațional, dar prin încheiere a dispus examinarea cauzei aceluiași judecător, care a examinat cererea de abținere. Astfel, recurentul consideră că după admiterea cererii de abținere a

judecătorului Cerbu A., cauza penală urma din nou să fie repartizată unui judecător în mod aleatoriu prin intermediul programului automatizat, deoarece la situația din 20.05.2013, art. 344 CPP avea modificări în baza Legii nr. 66 din 05.04.2012, în vigoare la data de 27.10.2012. Ca urmare, a acestor acțiuni abuzive se constată că cauza penală n-a fost repartizată judecătorului, Cucerescu A., conform art. 344 CPP, constatându-se astfel incompatibilitatea ultimului judecător, existând circumstanțe ce pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului, temei prevăzut în art. 33 CPP;

- asupra acestor motive expuse mai sus, instanța de apel nu s-a expus pe deplin, dar superficial, fiind astfel admisă o eroare gravă de drept;

- consideră că sunt declarative și fără suport juridic, concluziile instanței de apel referitor la faptul că cauza penală a fost înregistrată în instanța de judecată până la modificările în art. 344 CPP, deoarece prevederile acestei norme stipulează nu înregistrarea cauzelor în instanța de judecată, ci repartizarea cauzelor parvenite în instanța de judecată. Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 3 CPP, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare, în timpul urmării penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească, iar la data de 20.05.2013 în vigoare era norma prevăzută în art. 344 CPP, adică repartizarea cauzei în mod aleatoriu prin intermediul programului informațional.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală.

16. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece conform lucrărilor dosarului s-a constatat că cauza penală a fost înregistrată în prima instanță la data de 04.05.2012, iar la acel moment repartizarea cauzelor penale se efectua conform prevederilor art. 344 Cod de procedură penală, în baza încheierii președintelui instanței, respectiv instanța de apel corect a respins acest argument expus de avocat în apelul său, deoarece repartizarea cauzei penale prin intermediul programului informațional automatizat de gestionare a dosarelor a fost impusă în urma modificărilor în legislație, ce sânt aplicabile din 27 iulie 2012.

17. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit alin. (1) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Tot aici, Colegiul remarcă că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe (*pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție RM Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel nr. 22 din 12.12.2005, Buletinul Curții Supreme de Justiție a RM, 2006, nr. 7 pag. 10*).

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, *chestiunile de drept* pe care le poate soluționa instanța de apel, sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal, contravențional ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sânt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

În prezenta speță, recursul declarat de către avocatul Gligor V. în numele inculpatului, a fost întemeiat prin prisma cazurilor de casare stipulate la pct. 2) și 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând admiterea de către instanța de apel a erorilor de drept formal prin faptul respingerii neîntemeiate a argumentelor referitoare la legalitatea repartizării cauzelor penale în privința inculpatului Cozma A., altui judecător, după admiterea declarației de abținere a judecătorului Cerbu A., adică contrar prevederilor art. 344 Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33*.

Acest temei de recurs este incident în cazul când se confirmă încălcarea de către instanța de fond a regulilor privind compunerea instanței de judecată, avându-se în vedere atât aspectul constitutiv, cât și cel funcțional al noțiunii de compunere. Compunerea instanței fiind o consecință esențială a judecării, iar neregularitatea ei conduce la casarea deciziei.

Examinând actele și lucrările dosarului, Colegiul atestă faptul că, cauză penală privind învinuirea lui Cozma A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, a parvenit în procedura Judecătorie Bălți și prin încheierea președintelui acestei instanțe de judecată, la data de 04 mai 2012 (f.d. 255 v. 1) a fost repartizată spre examinare judecătorului Cerbu A., conform art. 344 Cod de procedură penală, în vigoare la acel moment.

Ulterior, în procedura Judecătoriei Bălți a parvenit spre examinare în privința inculpatului Cozma A. și cauza penală prin care acesta a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fiind repartizată prin intermediul Programului computerizat de gestionare a dosarelor, la data de 22 aprilie 2013 (f.d. 241 v. 2), judecătorului Grumeza E., care la rândul său prin încheierea din 24 aprilie

2013 (f.d. 242 v. 2) a dispus transmiterea cauzei penale menționate mai sus judecătorului Cerbu A., pentru conexare cu cauza penală privind învinuirea lui Cozma A. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal.

La data de 29 aprilie 2013, judecătorul Cerbu A., a făcut declarație de abținere de la judecarea cauzei penale în privința lui Cozma A., invocând că prin hotărârea CSM nr. 666/23 din 23.10.2013 a fost suspendat din funcția de judecător, fiindu-i acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la data de 16.11.2014, iar prin hotărârea CSM nr. 711/34 din 06.11.2012, i-au fost menținute împuternicirile pentru examinarea cauzelor aflate în faza de finisare, inclusiv a cauzei penale în privința inculpatului Cozma A., învinuit în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, adică i-a fost stabilită o competență limitată de a înfăptui justiția pe cauzele exhaustiv enumerate în hotărârea respectivă, din care motiv a considerat că este incompatibil de a soluționa chestiunea conexării cauzelor penale enunțate în privința inculpatului Cozma A., respectiv și examinarea lor (f.d. 53-55 v. 3).

Prin încheierea din 14 mai 2013, adoptată de judecătorul Judecătoriei Bălți, Cucerescu A., a fost admisă cererea de abținere făcută de judecătorul Cerbu A., de la examinarea chestiunii ce ține de conexarea cauzei penale privind învinuirea lui Cozma A. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la cauza penală în privința acestuia învinuit în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, cât și de la examinarea ultimei cauze penale (f.d. 58-60 v. 3).

În continuare, prin încheierea președintelui Judecătoriei Bălți din 20 mai 2013, cauza penală în privința lui Cozma A., învinuit în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, a fost repartizată spre examinare judecătorului Cucerescu A. (f.d. 61 v. 3), care a și judecat această cauză și prin sentința din 12 mai 2014, a recunoscut vinovat și condamnat inculpatul în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

În hotărârea sa, instanța de apel a concluzionat că cauza penală corect a fost transmisă în procedura judecătorului, Cucerescu A., prin încheierea președintelui instanței, deoarece inițial această cauză penală în urma unei norme procesual penale nu a fost inclusă în programul informațional automatizat de gestionare a dosarelor, iar repartizarea cauzei penale prin intermediul programului menționat, a fost impusă în urma modificărilor în legislație în luna iulie 2012, când au fost modificate prevederile art. 344 Cod de procedură penală, care sânt aplicabile după data de 27.07.2012 și nu sânt incidente cauzei date.

Însă, în opinia instanței de recurs, argumentele invocate de către inculpat în apelul suplimentar declarat, referitoare la ilegalitatea judecării cauzei de către un judecător căruia nu i-a fost repartizată cauza penală prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD) nu au fost suficient analizate, iar considerentele expuse de către instanța de apel în hotărârea sa, la acest capitol, sânt pripite, deoarece nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 3 și art. 344 Cod de procedură penală, în vigoare la momentul redistribuirii cauzei penale în privința inculpatului, după admiterea declarației de abținere făcută de judecătorul primei instanțe, Cerbu A.

În conformitate cu alin. (1) art. 3 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

De menționat este și acel fapt, că prin Legea nr. 66 din 05 mai 2012, ce a intrat în vigoare la data de 27 octombrie 2012, au fost introduse modificări în art. 344 Cod de procedură penală, având următoarea redacție: *Cauza penală parvenită în instanță se repartizează, în termen de o zi, judecătorului sau, după caz, completului de judecată în mod aleatoriu, prin intermediul programului informațional automatizat de gestionare a dosarelor. Extrasul din programul informațional automatizat sau încheierea președintelui instanței de judecată cu privire la repartizarea aleatorie a cauzei se anexează la dosar.*

Așadar, Colegiul penal consideră, că inițial cauza penală privind învinuirea lui Cozma A. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, a fost repartizată corect judecătorului Cerbu A., în baza încheierii președintelui instanței de judecată din 04 mai 2012, în conformitate cu prevederile art. 344 Cod de procedură penală, în vigoare la acel moment. Ulterior, deoarece prin încheierea Judecătoriei Bălți din 14 mai 2013, a fost admisă declarația de abținere a judecătorului Cerbu A., de la judecarea prezentei cauze, precum și a celei parvenite în privința inculpatului privind învinuirea în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în acest caz, urmau a fi aplicate prevederile art. 344 Cod de procedură penală, în vigoare la data respectivă, prin prisma alin. (1) art. 3 Cod de procedură penală. Adică, cauza penală urma a fi repartizată, în mod aleatoriu prin intermediul programului informațional automatizat de gestionare a dosarelor, fapt ce nu a fost luat în considerație în deplină măsură, în prezenta speță, de către instanțele de fond și contrar prevederilor legale a fost repartizată prin intermediul încheierii președintelui instanței de judecată din 20 mai 2013, fără o motivare a repartizării aleatorii a cauzei.

Tot la acest capitol, instanța de recurs remarcă, urmărind scopul asigurării desfășurării în condiții optime a ședinței de judecată, în special pentru asigurarea unei judecăți obiective, imparțiale și echitabile a cauzei, respectării eticii judecătorești, prevenirea corupției, dar și pentru distribuirea echitabilă a volumului de lucru judecătorilor instanței de judecată, legiuitorul a prevăzut procedura de repartizare a cauzelor penale parvenite pentru judecare.

Repartizarea cauzelor în mod aleatoriu este o normă de organizare judiciară cu rang de principiu, consfințit în art. 6 alin. (1) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 06.07.1995 și anume, activitatea de judecare a cauzelor se desfășoară cu respectarea principiului distribuirii aleatorii a dosarelor prin intermediul programului electronic de gestionare a dosarelor. În cazul în care judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza este în imposibilitate de a continua judecarea acesteia, persoana responsabilă, în temeiul unei încheieri motivate a președintelui instanței judecătorești, prin intermediul programului electronic de gestionare a dosarelor, asigură redistribuirea aleatorie a dosarului altui judecător. Fișa cu datele privind distribuirea aleatorie a dosarelor se anexează în mod obligatoriu la fiecare dosar.

Principiul repartizării aleatorii a dosarelor derivă și corespunde cerințelor impuse de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care consacră și

garantează dreptul la un proces echitabil – „*orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege...*”

La rândul său, noțiunea „*instanță instituită de lege*” presupune inclusiv, asigurarea garanțiilor privind organizarea și compunerea instanței, precum și legislația care reglementează formarea și competența organelor judiciare, și dispozițiile de drept național ale căror nerespectare ar putea conduce la constatarea participării contrare regulilor a unui membru al completului de judecată la soluționarea unei cauze.

Elocvent este și acel fapt, că accesul la justiție în materia penală citit în lumina art. 6§1 al Convenției europene prezintă aspecte particulare în comparație cu materia civilă, astfel actul internațional garantează nu atât dreptul persoanei de a avea efectiv acces la un tribunal, cât dreptul individului de a compărea spre judecare în fața unui magistrat investit în baza legii orice acuzație de săvârșire a unei fapte condamnabile penal înaintată împotriva sa.

Totodată, în prezenta cauză recurentul în recursul său invocă temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. La acest capitol, instanța de recurs menționează că acest temei de casare poate fi aplicat în cazul când nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept. Obligația motivării hotărârilor judecătorești este cuprinsă în dispozițiile art. 385-388, 394, 415-417 Cod de procedură penală. Motivarea deciziei permite instanțelor superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită de avut în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă, sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare.

Analizând hotărârea atacată sub aspectul incidenței temeiului pentru recurs menționat mai sus, Colegiul constată, că în decizia sa instanța de apel în motivarea soluției adoptate, s-a expus insuficient și neargumentat pe larg, limitându-se la o motivare succintă și neconvingătoare în ce privește respingerea argumentelor invocate în apelul suplimentar al inculpatului, privitor la judecarea prezentei cauze de către un judecător care nu a fost desemnat prin intermediul PIGD, menționând doar că a fost: „*corect transmisă cauza judecătorului Cucerescu A. prin încheierea președintelui instanței, deoarece cauza dată inițial în urma unei norme procesual penale nu a fost inclusă în programul informațional automatizat de gestionare a dosarelor*”, ceea ce din punctul de vedere al instanței de recurs este inacceptabil.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Bălți urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii

procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și recurs; să verifice legalitatea repartizării cauzelor penale parvenite în prima instanță în privința lui Cozma A. și constituirii completului de judecată, în prezenta speță, iar în caz de constatare a încălcării prevederilor art. 33-35 Cod de procedură penală, urmează să țină cont de prevederile art. 415 alin. (3) și 251 alin. (2) Cod de procedură penală; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

18. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Cozma Andrei Eugeniu** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 22 martie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion